

Tilsynsnotat – vedligeholdelse af grønne områder

GF Kålmarken

Tilsynsnotatet er en opfølgning på møde med formand Arne Mosegaard d. 6. dec. 2017

Bøgegalmyg

Mange har sikkert med undren, betagelse eller skræk betragtet de mystiske galler, som man fra tid til anden kan finde på bøgetræers blade. De kan lejlighedsvis optræde i stort antal, men bare roligt, det er ikke farligt og "det går over".

To typer af galler kan normalt findes: Store citronformede glatte galler med en spids ende, og en mindre type, hvor gallen er besat af en ulden behåring. Begge galtyper er et resultat af bøgegalmyg af forskellig art. Ingen af gallerne er et problem for træets vækst og kan betragtes som et af naturens små mirakler.

Gallerne opstår når en galmyg i det tidlige forår har lagt æg ind i bladkødet. Ægget klækkes og den nyfødte galmyglarve udskiller hormoner, der får bladets celler til at udvikle sig til en galle. De første symptomer kan typisk ses som små grønne "høje" kort efter løvspring. Med tiden udvikles en tydelig gal med farver fra gul til rød. De slanke galler indeholder hanner og de mere buttede huser larver, der bliver til hunner. Galler der indeholder sunde larver falder på et tidspunkt af bladene og overvintringen foregår i jorden. Galler der bliver siddende på bladene er som regel parasiteret af en snyltehveps.

Galmyg af arten: "Mikiolafagi" danner glatte galler. De er citronformede med en skarp spids og størrelsen varierer fra ca. 5 mm til 12 mm. Gallen bliver forbløffende hård - som en nød.

Galmyg af arten: "Hartigiola annulipes" danner mindre iøjnefaldende galler. De er behårede og kun ca. 5 mm høje. De voksne galmyg ses sjældent, de optræder idet tidlige forår og suger ikke blod.

Bekæmpelse

Blade som er angrebet af disse galmyglarver bliver ofte mindre og producerer derfor ikke så meget. Angreb af bøgegalmyg er normalt helt uden betydning for træernes vækst. Kun hvor der er tale om meget kraftige angreb på ganske små planter, kan galmyglarver betyde noget reelt for væksten.

At iværksætte kemisk bekæmpelse af disse dyr/galler er ikke anbefalsværdigt. Fra naturens side reguleres bestanden effektivt af snyltehvepse og snyltegalmyg; faktisk overlever kun ca. 5 procent af galmyggene i naturen.

Flest galmyg ædes af insektparasitter som: "Torymus cultriventris" og "Aprostocetus elongatus". Insektparasitter æder ca. 80 % af bestanden, og nogle galmyg dræbes af træets eget forsvar. Snyltehvepse/-myg lægger deres æg i gallerne i løbet af sommeren, og deres larver æder galmyggen i gallen. Parasitten overvintrer som larve eller puppe i resten af gallen og falder med bladet til jorden. I begyndelsen af næste sommer er en ny generation af snyltehvepse/-myg klar til at starte galmyg bekæmpelsen.

Sprøjter man er der større risiko for, at man forstyrrer den naturlige bekæmpelse end at man får ram på galmyggene, der sidder godt beskyttet i gallen og som konstant kan flyve ind fra omgivelserne, så man hvert år skal begynde forfra.

Hvis man ønsker at bekæmpe ved sprøjtning kan et middel som Movento SC 100 anbefales. <https://middeldatabasen.dk/Product.asp?ProductID=61120>. Dette middel bruges af frilandsgartnerier/planteskoler til bekæmpelse af bl.a. galmyg.

Ref: <http://www.nyttedyr.dk/skadevolder/boegegalmyg.aspx> m.fl.